



Ево дана који су очекивали старозаветни пророци (Ис 2, 2-3; 9, 6; Јер 23, 5-6; Јез 34, 23; Мих 5,2); ево дана за којим су цезнули старозаветни праведници (1. Мој 12, 3; 5. Мој 18,15); ево дана који је обећан свима који су Господа тражили (Пс 118, 24), "јер будући по природи Сваршени Бог, постао је по природи Савршени човек - Он Исти, не променивши природу, нити привидним чинећи оваплоћење" по речима Св. Јован Дамаскина.

Данас нам се, христољубива браћо и сестре, драга наша децо духовна, роди Син Божији који постаде Син човечији, остајући чудесно Богом и човеком. Данас се силом и дејством Духа Светога, од Дјеве, Пресвете Богородице, роди Спаситељ света, Цар Израилев, син Давидов (Мт 15, 22). Зато и певамо са Светим Григоријем Богословом: "О новог ли мешања! О чуднога ли сједињења! Онај који јесте постаје, и Нестворени ствара се".

.....

Посебно се обраћамо нашој духовној деци у расејању, али и у Отаџбини, која живе у верски мешовитим среднама, да према свима покажу не само разумевање, јер је то за хришћанина мало, већ љубав. Ми нисмо позвани не само да другога трпимо већ да другога волимо, по речима Христовим: "И ако поздрављате само браћу своју, шта одвише чините? Не чине ли тако и незнабошци?" (Мт 5, 47). Нека се нико због нашег имена или наших дела, не нађе увређен, а

камо ли повређен. То је оно што од срца желимо, за то се Богу молимо и на то Вас, децо наша духовна, позивамо.

Позивамо на љубав и мудрост најодговорније људе у нашој земљи, све оне који утичу на очување вредности и стварању закона на којима почива држава, један народ многи народи, да не забораве да је ово Хришћанска земља да се не постиде свога имена и порекла, да нас се не постиде преци наши кад пред њих изађемо. Позивајући их на свест да је земља у којој живимо хришћанска ми не тражимо "права царска", већ тражимо да се истина не проглашава за лаж нити лаж за истину, неморал за морал.

.....

Прзнујући Христово рођење, које је човека прославило, радосно ускликнимо са пастирима, запевајмо са анђелима, поклонимо се са Мудрацима Рођеноме Богу и благодарност одајмо Богомладенцу који је сишао са неба да нас уведе у Царство небеско.

Молимо се новорођеном Богомладенцу да у години која долази буде мање немира а више мира, мање мржње а више љубави, мање неслоге а више слоги и сваког благослова Божијег. На Вас, децо наша духовна, позивамо благослов Божији да у миру и љубави са Богом и људима прославите новорођеног Богомладенца, поздрављајући једни друге радосним Божићним поздравом:

**МИР БОЖИЈИ
ХРИСТОС СЕ РОДИ!**

ВАИСТИНУ СЕ РОДИ!

*Архиепископ Пећки, Митрополит
Београдско-Карловачки и
Патријарх Српски ПАВЛЕ са
свима Архијерејима Српске
Православне Цркве*



СВѢТИ САВА

Војислав Илић

Ко удара тако позно у дубини ноћног мира на капији затвореног светогорског манастира „Већ је прошло тавно вече, и нема се поноћ хвата, Седи оци, калуђери, отвор’те ми тешка врата. Светлости ми душа хоће, а одмора слабе ноге, Клонуло је моје тело, уморне су моје ноге- А је крепка воља моја, што ме ноћас вама води, Да посветим живот роду, отаџбини и слободи. Презрео сам царске дворе, царску круну и порфиру, И сад, ево, светлост тражим у скромноме манастиру.

Зашкрипаше тешка врата, а над њима сову прну И с крештањем разви крила и склони се у ноћ црну. А на прагу храма светог, где се божје име слави, Са буктињом упаљеном, настојник се Отац јави. Он буктињу горе диже, изнад своје главе свете, И угледа, чудећи се, безазлено босо дете. Високо му бледо чело, помршене густе власи, Али чело узвишено божанствена мудрост краси. За руку га старац узе, пољуби му чело бледо, А кроз сузе прошапта: „Примамо те, мило чедо.“

Векови су прохујали од чудесне оне ноћи- Векови су прохујали и многи ће јоште проћи- Ал’ то дете јоште живи, јер његова живи слава, Јер то дете беше Растко ,син Немањин, Свети Сава

БОЖИЋ У МОМ ДОМУ

У мом дому Божић је један велики празник. Од јутра па до вечери се говори "Христос се роди" и "Ваистину се роди". То је дан када је у Витлејемској пећини Пресвета Богородица родила Господа Исуса Христа. Ми тог дана не идемо у госте, већ у кругу породице прослављамо Божић. Тог дана доручак и ручак спојимо, јер како мама каже: "Пре чеснице се ништа не једе." Чесница заузима главно место на столу, а околу ње су разне ђаконије које моја мама спреми. Бака ујутру умеси чесницу и исече је, а онда нам за ручком подели. Сви се надамо да ћемо наћи новчић који је бака ставила у чесницу. Само да видите каква је то радост када неко од нас угледа новчић у свом комаду.

На тај дан је све лепо и свечано и волела бих да је тако у сваком дому.

(Маја Радвановић, 10 година)

